

РЕШЕНИЕ

№ 19903

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4278** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-359/2021 от 25.03.2024г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което жалбата му срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни е приета за неоснователна. Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваното решение като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че оспореният акт е издаден без да е изяснена фактическата обстановка по случай, тъй като не била изискана образуваната преписка от 2020г. на Специализираната прокуратура. Липсвал и конкретен анализ на постановлението, приложено на 28.04.2021г. Не била изискана и експертиза от РП – В.. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище обосновава възражение за неоснователност на оспорването.

Заинтересованата страна, редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмена молба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в

производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед обстоятелството, че оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 28.03.2024г., а жалбата срещу него е подадена на 10.04.2024г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл.38, ал.1 и ал.3 ЗЗЛД /в приложимата редакция/ и чл.40, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/. Съгласно чл.9, ал.3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл.7, ал.1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове/. Решението следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл.12 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА, приет на основание чл.9, ал.2 ЗЗЛД/, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подписват. Съгласно чл.11, ал.4 ПДКЗЛДНА „председателят или член на комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Спазено е изискването за кворум, доколкото на проведеното открито заседание на 06.03.2024г. са присъствали председателят на комисията и трима от членовете ѝ /чл.8, ал.6 ПДКЗЛДНА/. Лицата, участвали в това заседание, са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство /4 гласа „за“, 0 гласа „против“/.

Спазено е изискването за форма на административния акт като същият съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 АПК реквизити, в т.ч. са посочени фактическите основания за приемането му, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност на акта. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Производството е образувано по редовна и допустима жалба, преценено от орган с нарочно решение, разгледана е в открито заседание като решението на комисията е обективизирано в протокол, въз основа на който е постановен оспореният акт.

Административното производство е образувано по подадената от Н. срещу 3-то РУ на ОДМВР - В. жалба, заведена с рег.№ ППН-01-359/28.04.2021г. В нея се твърди злоупотреба с личните му данни, а именно, че подал жалба до Специализираната прокуратура, по която е образувана пр. пр. № 2210/2021г. и по която по делегация е разпитан от 03-то РУ на ОДМВР – В. като в хода на производството по прокурорската преписка разбрал, че 03 - то РУ на ОДМВР - В. разпространява негови данни и по – конкретно експертиза за здравословното му

състояние. Тази експертиза евентуално И. Ж. била предоставила на Г. А., а 3 - то РУ на ОДМВР - В. изпратили експертизата на КПКОНПИ/Специализирана прокуратура. За нарушението жалбоподателят разбрал на 28.04.2021г., когато намерил прокурорското постановление в пощенската си кутия.

Във връзка с предоставената възможност за становище по жалбата от страна на 3 - то РУ на ОДМВР - В. се посочва, че е получена преписка от Главна дирекция "Национална полиция", отдел "Икономическа полиция" № 3286р-55284/2020 г. ведно с искане за извършване на разпит по делегация на Н. А. Н. във връзка е подадена от него жалба до Специализираната прокуратура. На 15.12.2020г. същият бил разпитан и материалите били върнати в Главна дирекция "Национална полиция", като действията са извършени от полицейски инспектор Г. А.. На 25.01.2021г. в 03 - то РУ на ОДМВР - В. постъпило искане по пр. пр. № 129/2021г. от прокурор при Специализираната прокуратура, с копие до Районна прокуратура - В., за предоставяне на информация по ДП № 87/2020г. по описа на 03 - то РУ на ОДМВР - В., пр. пр. № 522/2020г. по описа на Районна прокуратура - В.. В отговор на това искане с писмо с УРИ № 439000-1748/26.01.2021г. водещата разследването И. Ж. предоставила исканата информация.

От министъра на вътрешните работи също е изразено становище за неоснователност на жалбата. Посочено е, че с писмо с рег.№ 3286Р-55284/10.02.2020г. на ГДНП до ОДМВР - В. е отправена молба да бъдат извършени определени действия на територията на ОД на МВР – В. - разпит по делегация на Н. А. Н. във връзка с подаден от него сигнал до Специализираната прокуратура по пр.пр. № 2210/2020г. В изпълнение на тези указания на 15.12.2021г. същият бил разпитан от полицейски инспектор Г. А.. На 25.01.2021г. в 03 - то РУ на ОДМВР - В. постъпило искане по пр.пр. № 129/2021г. от прокурор при Специализираната прокуратура, като в отговор на това писмо И. Ж. предоставила изисканата информация. Оспорени са твърденията на жалбоподателя, че заключението по комплексна съдебно - психиатрична и психологична експертиза е предоставяно от един служител на друг и че е предоставено на Специализираната прокуратура.

От своя страна Специализираната прокуратура е уведомила КЗЛД, че пр. пр. № 2210/2020г. е образувана по сигнал на Н. А. Н., в който се излагат твърдения за евентуално извършени закононарушения от страна на магистрати от Районен съд - [населено място] и Окръжен съд - [населено място].

На основание чл.145, ал.1, т.3 ЗСВ наблюдаващият прокурор разпоредил извършването на проверка, т.к. от съдържанието на материалите не може да се направи извод за "достатъчност" на данните по смисъла на чл.211, ал.1 НПК. След приключване на проверката материалите, ведно с изготвена справка били изпратени в Специализираната прокуратура. С постановление на Специализираната прокуратура било отказано образуването на досъдебно производство, като същото е потвърдено от Апелативна специализирана прокуратура с постановление от 17.03.2021г.

Допълнително Софийска градска прокуратура, на която е изпратена пр. пр. № 2210/2020 след закриване на Специализираната прокуратура, уведомила КЗЛД, че в кориците на преписката е налична комплексна съдебно - психиатрична и психологична експертиза за здравословното състояние на лицето Н. А. Н.. Обърнато е внимание, че проверката е по повод твърдения за извършено от съдиите, настанали лицето за принудително лечение, поради наличие на параноидно личностно разстройство, престъпление. Въпросната експертиза се намира в кориците на делото и

е послужила като основание за настаняване на лицето за принудително лечение. Тази експертиза е предоставена от Главна дирекция "Национална полиция", която е извършила проверка, възложена ѝ от прокуратурата на дата 10.11.2020г.

От страна на КПКОНПИ е представено становище, че при нея не е постъпвала пр.пр. № 2210/2020 по описа на Специализираната прокуратура и че не разполага с информация за предмета на проверката като проверка с такъв предмет не е възлагана от нея.

След изясняване на предмета на преписката и събиране на становища от засегнатите в жалбата страни, КЗЛД с решение, обективизирано в Протокол № 32/2023г., е обявила жалбата за редовна и процесуално допустима за разглеждане, по съображения свързани с това, че съдържанието на същата е съобразено с изискванията на чл.28, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация вр. чл.29, ал.2 АПК.

Жалбата е разгледана в открито заседание на 06.03.2024г., съобразно разпоредбата на чл.40, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, за което страните са редовно уведомени. Въз основа на събраните по преписката доказателства комисията приела, че жалбата е неоснователна.

Изводите ѝ са съответни на приложимите материалноправни норми.

Законът за защита на личните данни, както и Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (ОРЗД), уреждат защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Тяхната основна цел е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Според дадените легални дефиниции на понятията "лични данни" и "обработване" в чл.4, § 1 и § 2 от Регламента, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване. „Данни за здравословното състояние“, според чл.4, § 15 от Регламента, означава лични данни, свързани с физическото или психическото здраве на физическо лице, включително предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното му състояние.

Безспорно е в случая, че изготвената на жалбоподателя комплексна съдебно -

психиатрична и психологична експертиза съдържа и представлява „лични данни“ по см. на посочената по-горе дефиниция. Безспорно е също така, че той не е давал съгласие за обработването на тези лични данни от ответната страна по преписката, имаща качеството на администратор на лични данни.

Тезата на жалбоподателя за предоставяне на комплексна съдебно - психиатрична и психологична експертиза на от разследващ полицай И. Ж. от 03 - то РУ на ОДМВР - В. по ДП № 87/2020г., пр.пр. № 129/2021г. по описа на Специализираната прокуратура на Г. А. - полицейски инспектор от 03 - то РУ на ОДМВР - В. по преписка № 328600-56557/2020г. по описа на Главна дирекция “Национална полиция“, пр.пр.№ 2210/2020 по описа на Специализираната прокуратура, и за предоставяне на комплексна съдебно - психиатрична и психологична експертиза от 03 - то РУ на ОДМВР - В. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество се явява недоказана, тъй като по преписката не са представени доказателства за това, а от събраните такива не се установяват данни, че процесната обработка е извършена от ответната страна. В действителност Специализираната прокуратура е получила комплексна съдебно - психиатрична и психологична експертиза на освидетелствания Н., съдържаща негови лични данни, но не от Трето РУ на ОДМВР - В., а от Главна дирекция “Национална полиция“, предоставена на последната от Районен съд - [населено място] във връзка с извършваната проверка по жалбата на Н.. Предвид указанията на наблюдаващия прокурор, обективирани в постановление от 10.11.2020г. до Главна дирекция “Национална полиция“, предоставените от последната материали на Специализираната прокуратура в изпълнение на тези указания, са в съответствие с разпоредбата на чл.145, ал.1, т.3 от Закона за съдебната власт и съответно тази обработка на данните се явява законосъобразна по смисъла на чл.49, чл.51, ал.1 вр. чл.45, ал.1, т.1 ЗЗЛД.

Съгласно чл.6, § 1 ОРЗД, обработването /на лични данни/ е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Буква е) на първа алинея не се прилага за обработването, което се извършва от публични органи при изпълнението на техните задачи. В случая са налице хипотезите по б.“в“ и б.“д“, с оглед което правилно административният орган е заключил, че не е налице твърдяното нарушение. Обработването е извършено и в съответствие с принципите, регламентирани в чл.5, § 1 ОРЗД.

Въз основа на горното съдът приема, че оспореното решение представлява законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от

отменителните основания по чл.146 АПК. Съответно жалбата, подадена срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-359/2021 от 25.03.2024г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: